

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U POŽEGI
Sv. Florijana 2, 34000 Požega

Poslovni broj: P-102/2024-25

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Požegi, po sucu Davoru Lovriću, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Nade Nuić, OIB: 16518842863 iz Velike, Zvonimirova 13A zastupana po opunomoćeniku Ivanu Dundoviću odvjetniku u Požegi, protiv tuženika Konzum plus d.o.o., OIB: 62226620908 iz Zagreba, Ulica Marijana Čavića 1A zastupan po opunomoćeniku Marku Šebalju odvjetniku u Odvjetničkom društvu Šebalj, Mraz i Šuti, uz sudjelovanje umješača na strani tuženika Triglav osiguranja d.d. iz Zagreba, Ulica Antuna Heinza 4 radi povišenja rente zbog izgubljene zarade nakon održane glavne javne rasprave zaključene dana 17.travnja 2026. u prisutnosti opunomoćenika tužiteljice Ivana Dundovića odvjetnika u Požegi i zamjenika opunomoćenika umješača Triglav osiguranje d.d. Domagoja Miličevića odvjetnika u Požegi, a odsutnosti uredno pozvanog tuženika, 27.svibnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku KONZUM plus d.o.o., OIB:62226620908, Ulica Marijana Čavića 1/a, Zagreb, da tužiteljici Nada Nuić, OIB:16518842863, Zvonimirova 13a, Velika, pored novčanog iznosa rente zbog izgubljene zarade naloženog presudom Općinskog suda u Požegi, poslovni broj: P-501/2014-45 od 28.10.2016. godine u iznosu od 124,76 EUR mjesečno, na ime povećanja rente zbog izgubljene zarade za period od 01.05.2024. godine pa do 28.02.2025. godine, isplati iznos od 1.583,06 EUR, sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućom od 15.03.2025. godine pa do

isplate, te da umjesto novčanog iznosa rente zbog izgubljene zarade u iznos od 124,76 EUR mjesečno, naloženog presudom Općinskog suda u Požegi, poslovni broj: P-501/2014-45 od 28.10.2016. godine, plaća rentu zbog izgubljene zarade u iznosu od 344,03 EUR mjesečno počevši od 01.03.2025. godine pa sve dok za to budu postojali zakonski uvjeti, na način da dospjele obroke plati odjednom u roku od 15 dana, a dospijevajuće do svakog 5-og u mjesecu za prethodni mjesec, sve sa pripadajućom zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 01. siječnja te godine, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 01. srpnja te godine, koja referentna stopa je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, tekućom od dospijeca svakog pojedinog mjesečnog obroka rente pa do isplate, a sve to u roku od 15 dana.

II Nalaže se tuženiku KONZUM plus d.o.o., OIB:62226620908, Ulica Marijana Čavića 1/a, Zagreb, da tužiteljici Nadi Nuić, OIB:16518842863, Zvonimirova 13a, Velika, naknadi trošak parničnog postupka u iznosu od 1425,71 EUR sa zakonskom zateznom kamatom po stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude pa do isplate, a sve to u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.Tužiteljica Nada Nuić, OIB: 16518842863 iz Velike, Zvonimirova 13A je podnijela tužbu protiv tuženika Konzum plus d.o.o., OIB: 62226620908 iz Zagreba, Ulica Marijana Čavića 1A radi povišenja rente zbog izgubljene zarade.

1.1.U tužbi navodi da je presudom Općinskog suda u Požegi poslovni broj: P-501/2014-45 od 28.10.2016. godine, koja je potvrđena presudom Županijskog suda u Rijeci, poslovni broj: GŽ R-798/2016 od 08.11.2017. godine, naloženo je tuženiku MERCATOR-H d.o.o., OIB:10045107278, Sesvete, Lj. Posavskog 6, počevši od 01. lipnja 2016. godine pa nadalje dok za to budu postojali zakonski uvjeti, plaćati tužiteljici mjesečnu rentu zbog izgubljene zarade u iznosu od 940,00 kn mjesečno, na način da dospjele obroke plati odjednom u roku od 15 dana, a dospijevajuće do 5-og u mjesecu za prethodni mjesec s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama na te iznose tekućim od dospijeca svakog mjesečnog obroka rente do isplate. Na temelju Ugovora o pripajanju 21.12.2022. godine društvo MERCATOR-H d.o.o. pripojeno je društvu

KONZUM plus d.o.o., tako da je društvo preuzimatelj KONZUM plus d.o.o. preuzelo sva prava i obveze pripojenog društva MERCATOR-H d.o.o.

1.2. Dalje navodi da je tužiteljica za mjesec ožujak 2024. godine primila mirovinu u iznosu od 387,79 EUR. Na temelju Uredbe o visini minimalne plaće za 2024. godinu (NN 125/2023), koju je donijela Vlada Republike Hrvatske, visina minimalne plaće za razdoblje od 01. siječnja do 31. prosinca 2024. utvrđena je u bruto iznosu od 840,00 EUR, tako da visina neto plaće u tom periodu iznosi 677,20 EUR.

1.3. Obzirom da tužiteljica prima mirovinu u iznosu od 387,79 EUR, te na temelju presude Općinskog suda u Požegi poslovni broj: P-501/2014-45 od 28.10.2016. godine, mjesečnu rentu u iznosu od 940,00 HRK /124,76 EUR, ukupna primanja tužiteljice po navedenim osnovama iznose ukupno 503,55 eur (387,79+124,76=503,55), a što je manje od minimalne neto plaće koja po Uredbi Vlade RH iznosi 677,20 EUR. Na temelju navedenog, da bi tužiteljici u potpunosti bila nadoknađena štete izgubljene zarade, kao razlika između mirovine koju prima u iznosu od 387,79 EUR, i minimalne plaće u iznosu od 677,20 EUR, tuženik bi bio u obvezi plaćati tužiteljici iznos od 289,41 EUR umjesto iznosa od 124,76 EUR.

2. U odgovoru na tužbu tuženik načelno ne osporava ove navode, ukoliko je preslika presude koja je dostavljena uz tužbu vjerodostojna. Međutim, ono što nije jasno je radi li se u presudi o neto ili bruto iznosima izmakle zarade. Naime, po ZPP-u bi se trebalo raditi o bruto iznosima, a to proizlazi iz članka 433a koji navodi da kad utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa koje se utvrđuju u bruto iznosu, radnik ih je dužan utužiti u tom iznosu. Ako utužuje novčane tražbine po osnovi radnog odnosa, ne navodeći da zahtijeva bruto iznos, smatra se da je utužio bruto iznos. Nadalje, članak 5. stavak 3. trenutno važećeg Pravilnika o porezu na dohodak: Naknada štete određena u iznosu koji će se isplaćivati u točno utvrđenim obrocima za ograničeno ili neograničeno razdoblje (primjerice mjesečno) smatra se oporezivim primitkom od kojeg se plaća porez na dohodak u skladu sa Zakonom, a ovisno o izvoru dohotka. Ako se naknada štete temeljem sudske odluke, nagodbe u tijeku sudskog spora, nagodbe sklopljene s nadležnim državnim odvjetništvom u postupcima za mirno rješenje spora i/ili nagodbe postignute u postupku mirenja u individualnim radnim sporovima prema zakonu kojim se uređuje mirenje isplaćuje u točno utvrđenim obrocima, a na temelju prijašnjeg radnog odnosa, smatra se primitkom od kojeg se utvrđuje dohodak od nesamostalnog rada iz članka 20. Zakona. Stoga Tuženik smatra da, ukoliko je u predmetnoj presudi utvrđen iznos izmakle zarade u neto iznosu, ista ne predstavlja sama po sebi odgovarajući dokaz na okolnost kolika je izmakla zarada uopće pravomoćno presuđena pa samim ni temelj na kojem bi se moglo odlučivati o mogućem povišenju rente.

2.1. Vezano za navode tužiteljice da je za mjesec ožujak 2024. godine primila mirovinu u iznosu od 387,79 EUR i mjesečnu rentu od 124,76 EUR, a da je minimalna plaća u RH utvrđena u bruto iznosu od 840,00 EUR, što iznosi neto 677,20 EUR te da bi tuženik bio u obvezi plaćati iznos od 289,41 EUR umjesto iznosa od 124,76 EUR. Tuženik navodi da Uredba Vlade RH na koju se poziva tužiteljica sadrži isključivo bruto iznos minimalne plaće jer se u RH minimalna plaća utvrđuje isključivo u bruto iznosu. Stoga je nejasno na koji način je Tužiteljica došla do neto iznosa od 677,20 EUR. Isto tako navodi da se visina mirovine u RH počevši od mirovine za srpanj 2024.

povećava pa iznos mirovine koji tužiteljica navodi više nije aktualan. Samim time, u trenutku sastava ovog odgovora na tužbu razlika između mirovine koju prima tužiteljica i minimalne plaće je manja nego što se to navodi u tužbi. Prvi povećani iznos mirovine umirovljenici će primiti u rujnu pa će se tada točno znati o kojim iznosima se radi.

2.2. Temeljem svega navedenog tuženik smatra da ne postoji valjana argumentacija i pravna osnova na kojoj bi trebalo i moglo doći do povišenja predmetne rente na ime izmakle zarada pa osporava osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti. Stoga tuženik predlaže da Sud odbije tužbu u cijelosti kao neosnovanu i tuženiku nadoknadi parnični trošak koji će mu biti prouzročen ovom parnicom.

2.3. Imajući u vidu da je Mercator-H d.o.o. bio osiguran policom osiguranja kojom je pokrivena naknada štete proizašla iz predmetne ozljede na radu Tužiteljice, uključujući i izmaklu zaradu, što se očituje u činjenici da je Triglav osiguranje d.d. bio umješač na strani tuženika u parnici P-501/2014, kao i da sam Tuženik nikad nije neposredno plaćao predmetnu izmaklu dobit, izvjesno je da Triglav osiguranje d.d. plaća predmetnu rentu kao izmaklu dobit i da samim time postoji pravni interes Triglav osiguranja d.o.o. da se uključi i u ovu parnicu kao umješač na strani Tuženika. Stoga Tuženik predlaže da Sud izvijesti Triglav osiguranje d.d. o činjenici vođenja ove parnice kako bi mu se omogućilo da se uključi kao umješač u ovu parnicu na strani Tuženika.

2.4. Rješenjem ovog suda, poslovni broj P.102/2024-20 od 29.siječnja 2026. prihvaćeno je sudjelovanje Triglav osiguranja d.d. u svojstvu umješača na strani Konzum plus d.o.o. Umješač se očitovao u odnosu na tužbu da se ne protivi da se kao parametar za izračun potencijalne zarade tužiteljice uzme parametar minimalne plaće u Republici Hrvatskoj u neto iznosu, no tuženik smatra da je potrebno egzaktno utvrditi koliki bi neto iznos konkretno ostvarivala tužiteljica od podnošenja tužbe pa ubuduće polazeći od 840 EUR bruto plaće određene po Vladi RH. Dalje navodi da buduća renta može biti određena samo do 13.listopada 2028 kada bi po redovnom tijeku ista bila umirovljena s navršenih 65 godina te ostvarila pravo na starosnu mirovinu, a s obzirom da se izgubljena zarada kao šteta utvrđuje kao razlika između potencijalne plaće koju bi ostvarila i mirovine koju prima. S navršenih 65 godina života više ne bi ostvarivala plaću po redovnom tijeku stvari.

3. Na temelju provedenih dokaza, ocjenjujući ih sve zajedno i svakog posebno, a to u smislu odredbe iz članka 8. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22 i 114/22 - dalje ZPP-a) Sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti osnovan.

4. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid i pročitao tužbu, spis ovog suda P-501/2014, podnesak Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 13.siječnja 2025., broj spisa 50255, OB:03117504002, podatke o isplaćenim plaćama za tri usporedna radnika koji su radili kod tuženika na radnom mjestu prodavač, uredbu o visini minimalne plaće, kao i ostalu dokumentaciju i priloge koje se nalaze u spisu.

5. Iz provedenih dokaza je kao nesporno utvrđeno slijedeće:

-da je tužiteljica Nada Nuić pokrenula postupak protiv tuženika Konzum plus d.o.o., te da je u parnicu na strani tuženika pravovremeno stupilo Triglav osiguranje d.d. kao umješlač zbog postojanja prava regresa.

-da među strankama nije sporno da je ranijom sudskom odlukom ovog suda, poslovni broj P-501/2014 od 28. listopada 2016. priznato pravo tužiteljice na ime naknade imovinske štete zbog izgubljene zarade u iznosu od 24.750,35 HRK, koji iznos se odnosi na izgubljenu zaradu za 2014.g.(od 1.ožujka 2014.g. do 31.prosinca 2014.g.) u iznosu od 8.827,40 HRK, za 2015.g. u iznosu od 11.222,75 HRK i za 2016.g. (od 1.siječnja 2016.g. do 31.svibnja 2016.g.) u iznosu od 4.700,00 HRK, sve sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od početka godine za prethodnu godinu.

-da je presudom Županijskog suda u Rijeci, poslovni broj GŽ R-798/2016-2 od 8. studenoga 2017. godine odbijena žalba tuženika kao neosnovana i potvrđena presuda ovog suda, poslovni broj P-501/2014-45 od 28. listopada 2016. godine.

-da se kao mjerodavni parametar za utvrđivanje potencijalne zarade tužiteljice uzme minimalna neto plaća u Republici Hrvatskoj, umanjena za iznos mirovine koju tužiteljica stvarno prima.

-da su kao nesporni podaci prihvaćeni službeni iznosi minimalne neto plaće u Republici Hrvatskoj za 2024. godinu iznos od 677,20 EUR, a za 2025. godinu iznos od 760,60 EUR.

-sud je kao nespornu činjenicu utvrdio iznose mirovine i pripadajućih povećanja koje tužiteljica ostvaruje, a na temelju službenih podataka dobivenih od Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 13. siječnja 2025. godine.

6. Budući da navedene činjenice nisu sporne, nije ih potrebno dokazivati u smislu odredbe članka 221. stavak 1. ZPP-a. Na raspravi održanoj 17. travnja 2026. godine, tužiteljica se izričito suglasila s prijedlogom i prihvatila točno definirane neto iznose 677,20 EUR za 2024. i 760,60 EUR za 2025. godinu. Budući da je tužiteljica u svom uređenom tužbenom zahtjevu od 5. ožujka 2025. godine ostala pri izračunu koji se temelji na neto iznosima, sud bi prekoračio tužbeni zahtjev kada bi dosudio iznose temeljene na bruto plaći. Činjenica da su plaće izražene u neto iznosu, a ne bruto, one su ostale nesporna točka spora koju je sud dužan poštovati.

7. S obzirom na navode iz tužbe i odgovora na tužbu sporno je među strankama da li su se okolnosti od donošenja prethodne presude promijenile u mjeri koja se prema članku 1096. Zakona o obveznim odnosima smatra znatnom. Sporno je je li sama činjenica rasta minimalne plaće dovoljan dokaz ili je tužiteljica trebala dokazati i

dodatne elemente svoje osobne ili ekonomske situacije. Tuženik tvrdi da tužiteljica nije dostavila niti jedan dokaz koji bi išao u prilog tome da postoji stvarna potreba za povećanjem visine rente. Naposljetku, sporno je, dakle, predstavlja li izračunata razlika doista iznos koji je tužiteljica izgubila ili je njezin zahtjev postavljen previsoko s obzirom na njezinu stvarnu radnu sposobnost i ranije utvrđenu štetu.

8. Zakon o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15 i 29/18, 114/22., 156/22., 145/23., 155/23 – dalje ZOO-a) u članku 1096. propisuje da Sud može na zahtjev oštećenika za ubuduće povećati rentu, a može je na zahtjev štetnika sniziti ili ukinuti ako se znatnije promijene okolnosti koje je sud imao na umu pri donošenju prijašnje odluke.

9. Sud nalazi da je tužbeni zahtjev u cijelosti osnovan. Prema članku 1096. ZOO-a, sud može na zahtjev oštećenika za ubuduće povećati rentu ako se okolnosti koje je sud imao na umu pri donošenju prijašnje odluke znatno promijene. U konkretnom slučaju, znatna promjena okolnosti očituje se u kontinuiranom i značajnom porastu minimalne neto plaće u Republici Hrvatskoj, što izravno utječe na visinu potencijalne zarade koju bi tužiteljica ostvarivala da nije bilo štetnog događaja. Valja kazati da utjecaj inflacije i rasta cijena ogleda se kroz rast minimalne neto plaće u Republici Hrvatskoj. Vlada Republike Hrvatske donosi uredbe o visini minimalne plaće upravo kako bi je uskladila s gospodarskim kretanjima i rastom cijena. Tijekom postupka, stranke su postigle procesni konsenzus oko ključnih parametara za izračun štete. Slijedom navedenog, sud kao nesporne iznose uzima 677,20 EUR za 2024. i 760,60 EUR za 2025. godinu. Sud je uvidom u podatke Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje od 13. siječnja 2025. godine utvrdio točne iznose mirovine koje tužiteljica prima. Budući da renta predstavlja razliku između onoga što bi tužiteljica zaradila njezina minimalna plaća i onoga što stvarno prima njena mirovina, Sud je utvrdio postojanje novonastalog duga za razdoblje od 1. svibnja 2024. do 28. veljače 2025., kao i za daljnje razdoblje. Sud je odbio provođenje financijsko-knjigovodstvenog vještačenja jer je ocijenio da je činjenično stanje dovoljno razjašnjeno. Budući da su stranke suglasne oko iznosa neto plaća, a podaci o mirovini su dokumentirani od strane nadležnog zavoda, daljnje vještačenje bilo bi suvišno kada su parametri za izračun utvrđeni kao nesporni, određivanje konačnog iznosa rente svodi se na jednostavnu matematičku operaciju oduzimanja. Provedba vještačenja u takvim okolnostima bila bi suvišna, dovela bi do nepotrebnog odugovlačenja postupka i stvaranja dodatnih troškova, što bi bilo u suprotnosti s načelom procesne ekonomičnosti. Sud je vezan tužbenim zahtjevom koji je postavljen u neto iznosu, što je u skladu s dogovorom stranaka i sprječava prekoračenje tužbenog zahtjeva.

10. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi članka 154. st. 1 i članka 155. st. 1 ZPP-a i Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“ broj: 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22-dalje Tarifa). Trošak postupka je odmjerjen u skladu sa vrijednosti predmeta spora koja iznosi 1.583,06 EUR.

10.1. Tužitelju je priznat parnični trošak zastupanja i to sastav tužbe u parničnom postupku (Tbr. 7/1. Tarife) u iznosu od 200,00 EUR, dolazak na ročište

9.siječnja 2025. i 17.travnja 2026. (Tbr.9/1 Tarife) u iznosu od 400,00 EUR, trošak dolaska na objavu (Tbr. 9/3 Tarife) u iznosu od 100,00 EUR, trošak obrazloženih podnesaka od 24.rujna 2024., 4.ožujka 2025., 2. siječnja 2026. (Tbr. 8/1 Tarife) u iznosu od 600,00 EUR, trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u iznosu od 125,71 EUR. Sveukupni troškovi koji su priznati tužiteljici iznose 1425,71 EUR

U Požegi 27.svibnja 2026.

Sudac

Davor Lovrić

Uputa o pravu na žalbu: Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi u tri istovjetna primjerka ovome sudu, a o istoj odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Odvjetnik Ivan Dundović, Požega
2. Odvjetnik Marko Šebalj, Zagreb
3. Odvjetnik Hrvoje Lui, Zagreb

Broj zapisa: **9-30888-a210a**

Kontrolni broj: **0fc7c-929f9-6c320**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Požegi** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.